

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานกฎหมาย งานบริหารงานทั่วไป โทร ๑๑๓๑ - ๒

ที่ อว ๐๖๕๑.๑๑๕(๑)/ว๔๑๕

วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง แนวปฏิบัติการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

เรียน หัวหน้าหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

ตามที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ครั้งที่ ๑ / ๒๕๖๘ วันพฤหัสบดี ที่ ๑๓ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘ วาระที่ ๖.๑.๘ เรื่อง พิจารณาดำเนินงานตามนโยบายการบริหารของมหาวิทยาลัย โดยเพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล สอดรับกับทิศทางการพัฒนาของประเทศ กระทรวง นโยบายสภามหาวิทยาลัย และแผนพัฒนามหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยเห็นควรให้ ดำเนินการดังต่อไปนี้ “เพื่อเป็นการรักษาภาพลักษณ์องค์กร ขอให้หัวหน้าทุกหน่วยงาน แจ้งบุคลากรให้ตระหนักถึงการโพสต์ข้อความ ที่อาจส่งผลกระทบต่อให้เกิดการเข้าใจผิด หากพบว่ามีกรณีการบิดเบือนข้อเท็จจริง อาจทำให้มหาวิทยาลัยเกิดความเสียหายได้ (สำนักงานกฎหมาย และทุกหน่วยงาน)” นั้น

เพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุเกี่ยวกับการบิดเบือนข้อเท็จจริงขึ้นกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก จึงขอเผยแพร่ข้อมูลเพื่อเป็นแนวปฏิบัติการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) สำหรับบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ดังนี้

การเผยแพร่ข่าวปลอมหรือข่าวบิดเบือน ดังกล่าวในสื่อสังคมออนไลน์ถือเป็นการนำข้อมูลเข้าสู่ระบบ คอมพิวเตอร์ และถ้าหากมีลักษณะที่น่าจะเกิดความเสียหาย แก่ประชาชน หรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน

๑. ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่บัญญัติว่า “มาตรา ๑๔ ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) โดยทุจริต หรือโดยหลอกลวง นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่บิดเบือน หรือปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน อันมิใช่การกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญา

(๒) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคง ในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือโครงสร้างพื้นฐานอันเป็นประโยชน์สาธารณะของประเทศ หรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนกแก่ประชาชน

(๓) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ อันเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรหรือความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(๔) นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

(๕) เผยแพร่..

(๕) เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ ตาม (๑)(๒) (๓) หรือ (๔)

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง (๑) มิได้กระทำต่อประชาชน แต่เป็นการกระทำต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผู้กระทำ ผู้เผยแพร่หรือส่งต่อซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้เป็นความผิดอันยอมความได้

อย่างไรก็ตาม การกระทำที่จะเป็นความผิดตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) ดังกล่าวนั้น ผู้เผยแพร่ข่าวปลอมหรือข่าว บิดเบือนจะต้องกระทำ “โดยทุจริตหรือโดยหลอกลวง” หากมิใช่การกระทำโดยทุจริตหรือโดยหลอกลวงก็จะเป็นความผิด นอกจากนี้ บทบัญญัติดังกล่าวยังมุ่งกำหนดเป็นความผิดเฉพาะการกระทำ “โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ ประชาชน” หากเป็นการหลอกลวง กลั่นแกล้ง หรือกระทำต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แต่อาจจะเกิดความเสียหายแก่ประชาชน ก็เป็นความผิด เพียงแต่จะมีอัตราโทษเบาลง และเป็นความผิด ที่ยอมความได้ตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง สำหรับองค์ประกอบความผิด ตามมาตรา ๑๔ วรรค หนึ่ง (๒) ก็เป็นไปในทำนองเดียวกัน กล่าวคือ เป็นบทบัญญัติ ที่มุ่งบัญญัติเป็นความผิดเฉพาะการกระทำที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อประเทศ หรือสาธารณะ หรือก่อให้เกิดความตื่นตระหนก แก่ประชาชนหากเป็นการกระทำโดยประการที่น่าจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือกลุ่มบุคคลที่มีจำนวน ไม่มากพอที่จะถือว่าเป็นกลุ่มประชาชน ก็จะไม่เป็นความผิด แม้ว่าการเผยแพร่ข่าวปลอมหรือข่าว บิดเบือนที่เกิดผลกระทบต่อบุคคลใด บุคคลหนึ่ง หรือกลุ่มบุคคล ดังกล่าว จะไม่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ข้างต้น แต่อาจจะเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นได้

๒. ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

ความผิดฐาน “หมิ่นประมาท” ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๖ และมี มาตรา ๓๒๘ เป็น บทเพิ่มโทษ ซึ่งได้บัญญัติไว้ ดังนี้

มาตรา ๓๒๖ ผู้ใดใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้น เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง ผู้นั้นกระทำความผิด ฐานหมิ่นประมาท ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๒๖ กำหนดขึ้น เพื่อคุ้มครองสิทธิพื้นฐานของบุคคลในสังคมอย่างหนึ่ง คือสิทธิต่อ “เกียรติ” ธรรมดาแล้วมนุษย์แต่ละคน นั้นอาจจะไม่เท่าเทียมในกันในเรื่องฐานะ หน้าตา หรือชาติกำเนิด แต่ตามกฎหมายแล้ว ถือว่าทุกคน มีเกียรติเท่าเทียมกันกฎหมายคุ้มครองจึงไม่ให้ผู้ใดมาลบหลู่เกียรติหรือลดคุณค่าของผู้อื่นด้วยการใส่ความ โดยไม่มีเหตุอันชอบด้วยกฎหมาย และหากผู้ใดฝ่าฝืนก็จะมีโทษอาญาตามกฎหมาย

มาตรา ๓๒๘ ถ้าความผิดฐานหมิ่นประมาท ได้กระทำโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวาด ภาพระบายสี ภาพยนตร์ ภาพหรือตัวอักษรที่ทำให้ ปรากฏไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ แผ่นเสียง หรือสิ่งบันทึก เสียง บันทึกภาพ หรือบันทึกอักษร กระทำโดย การกระจายเสียง หรือการกระจายภาพ หรือโดย การทำการป่าวประกาศด้วยวิธีอื่น ผู้กระทำต้อง ระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกิน สองแสนบาท

สำหรับความผิดฐานหมิ่นประมาทตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๒๘ เป็นการหมิ่นประมาทด้วยการโฆษณา ซึ่งต้องเป็นการประกาศต่อสาธารณะ

ความผิดฐานหมิ่นประมาท ผู้กระทำจะต้องมีการส่งข้อมูล หรือสื่อสารข้อความไปยังบุคคลที่สาม ทั้งนี้ ไม่ว่าจะด้วยการสื่อสารทางใดๆ ก็ตาม อาทิ การพูดคุยกันต่อหน้า การโทรศัพท์ การ video call การส่งข้อความทาง application สื่อสารเช่น LINE Facebook messenger การโพสต์ข้อความใน Facebook หรือ Instagram การตีพิมพ์ประกาศในสื่อต่างๆ การลงหนังสือพิมพ์ การให้สัมภาษณ์ การเขียนจดหมายการเขียนอีเมล การส่งโทรเลข รหัสมอส ภาษามือ คำใบ้ กริยาท่าทาง สัญลักษณ์ กล่าวคือ การสื่อข้อมูล จะกระทำอย่างไรก็ได้ ที่ทำให้บุคคลที่สามสามารถรับทราบและเข้าใจข้อมูลของการสื่อสารนั้น ไม่จำกัดว่าจะใช้วิธีใด ภาษาใด

ดังนั้น ความผิดฐานหมิ่นประมาทจะสำเร็จต่อเมื่อข้อความที่ส่งนั้นไปถึงยังบุคคลที่สามแล้ว แต่ถ้าข้อความที่ส่งไปนั้นไม่ถึง หรือไม่ได้รับข้อความ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด ก็เป็นได้แต่เพียงการพยายามกระทำความผิดเท่านั้น การสื่อข้อความ จะต้องเกิดจากเจตนาของผู้กระทำ คือผู้กระทำต้องการสื่อสารให้บุคคลที่สามทราบ ไม่ใช่เป็นเพราะบุคคลที่สามเข้ามาทราบโดยบังเอิญ หรือเป็นเรื่องที่บุคคลที่สามแอบสอดเข้ามาทราบข้อความนั้นเอง เช่นนี้ย่อมถือว่าผู้กระทำขาดเจตนาส่งข้อมูล และไม่เป็นความผิด

ตัวอย่างคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๙๒๐/๒๕๖๒ เป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับการหมิ่นประมาท โดยเป็นกรณีที่จำเลยได้กล่าวถ้อยคำว่า "เอาทนายเองช่วยที่ไหนมา สดูล" ต่อโจทก์ซึ่งเป็นทนายความ ข้อความที่จำเลยกล่าวจะเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาทหรือไม่ ต้องพิจารณาถึงความรู้สึกของวิญญูชนทั่วไป เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาว่าข้อความที่กล่าวถึงนั้นถึงขั้นที่ทำให้ผู้ถูกหมิ่นประมาทซึ่งเป็นทนายความน่าจะเสียชื่อเสียง บุคคลอื่นดูหมิ่น เกลียดชังหรือไม่ มิใช่พิจารณาตามความรู้สึกของผู้ถูกหมิ่นประมาทแต่ฝ่ายเดียว ถ้อยคำที่จำเลยกล่าวว่า "เอาทนายเองช่วยที่ไหนมา สดูล" นั้น พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๔ ให้ความหมาย ของคำว่า "เองช่วย" ว่า เอาแน่นอนอะไร ไม่ได้ คุณภาพต่ำ ไม่ดี เช่น คนเองช่วยของเองช่วย เรื่องเองช่วย ส่วนคำว่า "สดูล" ให้ความหมายว่า หยาบ ต่ำช้า เลวทราม (ใช้เป็นคำด่า) เช่น เลวสดูล แม้ถ้อยคำที่จำเลยด่าโดยการกล่าวว่าทนายเองช่วย เป็นเพียงการดูถูกเหยียดหยามและสบประมาทโจทก์ อันเป็นการพูดดูหมิ่นเหยียดหยามให้อับอายเจ็บใจ แต่ยังไม่เป็นการใส่ความให้เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชังก็ตาม แต่เมื่อฟังประกอบกับถ้อยคำตอนท้ายว่า "สดูล" แล้ว วิญญูชนทั่วไปจึงอาจเข้าใจว่า โจทก์ซึ่งเป็นทนายความเอาแน่นอนอะไรไม่ได้ คุณภาพต่ำ ไม่ดีและเป็นไปในทางหยาบ ต่ำช้า เลวทราม ถ้อยคำดังกล่าวจึงอาจทำให้โจทก์เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง อันอาจเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาทได้

สำหรับการเผยแพร่ข่าวปลอมหรือข่าว บิดเบือนที่จะเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาท ดังกล่าว นั้น ต้องมีลักษณะเป็นการ “ใส่ความ” กล่าวคือเป็นข้อมูลที่ผู้กระทำความผิดส่งไปยังบุคคลที่สามนั้นจะต้องมีลักษณะเป็นการใส่ความผู้เสียหาย โดยคำว่า “ใส่ความ” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๖ ไม่ได้มีนิยามศัพท์กำหนดความหมายไว้ แต่ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายความว่า พูดหาเหตุร้าย กล่าวหาเรื่องร้ายให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย

อาทิ นายแดง โพสต์ข้อความใน Facebook ใส่ความนายดำว่าเป็นโรคติดต่อร้ายแรง และมีพฤติกรรมเผยแพร่เชื้อโรค โดยไม่ล้างมือ ทานอาหาร และสัมผัสของใช้ที่เพื่อนร่วมงานต้องใช้ร่วมกันให้นายดำ ถูกเพื่อนร่วมงานเกลียดชัง ทั้งที่ไม่เป็นความจริง ซึ่งจะเห็นได้ว่าการกระทำของนายแดง ยังไม่ถึงขนาดที่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหาย แก่ประชาชน หรือจะก่อให้เกิด

ความตื่นตระหนกแก่ประชาชน จึงน่าจะยังไม่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วย การกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ฯ มาตรา ๑๔ วรรค หนึ่ง (๑) และ (๒) แต่เข้าข่ายเป็นการใส่ความนายดำ ต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้นายดำ เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง อันเป็นการกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๖ และเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดโดยการโฆษณาที่ต้องได้รับโทษเพิ่มขึ้น ตามมาตรา ๓๒๘ เพราะเป็นการกระทำที่มีการบันทึกอักษรและกระจายภาพ หรือป่าวประกาศใน Facebook ที่มีบุคคลอื่น รู้เห็นเป็นจำนวนมาก จะเห็นได้ว่า พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ฯ และประมวลกฎหมายอาญามีผลใช้บังคับโดยตรงในการควบคุมผู้ใช้สื่อสังคมออนไลน์ให้มีความระมัดระวังในการเผยแพร่ข้อมูล หรือแสดงความคิดเห็นที่จะเป็นการล่วงละเมิดต่อบุคคลอื่นบนพื้นที่สาธารณะ ซึ่งย่อมเป็นผลโดยตรง ทำให้ผู้ที่นำเข้าสู่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ อันเป็นเท็จ ปลอม หรือบิดเบือน ต้องตระหนักถึงเรื่องการแสดงความ คิดเห็นในด้านต่าง ๆ ของตนว่า หากเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนกฎหมายดังกล่าว ย่อมจะเป็นความผิดและต้องได้รับโทษตามกฎหมาย ดังนั้น การเผยแพร่ข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ จึงควรมีสติประกอบกับผู้อ่านก็ต้องมีวิจารณญาณในการรับข้อมูลด้วยเช่นกัน

๓. การปฏิบัติตนในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ของบุคลากรมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

๓.๑ การใช้สื่อหรือการสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ บุคลากรต้องพึงตระหนักว่าพื้นที่บนสื่อสังคมออนไลน์เป็นพื้นที่สาธารณะ ข้อมูลดังกล่าวอาจถูกบันทึกไว้ และมีผลทางกฎหมายหรือถูกใช้เป็นหลักฐานทางกฎหมาย การใช้และการสื่อสารในสังคมออนไลน์จึงควรดำเนินการอยู่ภายใต้กรอบของจริยธรรมของมหาวิทยาลัย การกระทบซึ่งสิทธิของบุคคลอื่น และระมัดระวังมิให้กระทบถึงภาพลักษณ์ และการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

๓.๒ บุคลากรต้องตระหนักถึงการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้งานส่วนบุคคลที่ต้องไม่เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อมูลข่าวสารลับหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย หรือบุคลากร รวมถึงข้อมูลที่เป็นข้อมูลเท็จอันอาจก่อให้เกิดความเสียหาย กระทบถึงภาพลักษณ์ และการดำเนินการของมหาวิทยาลัย

๓.๓ บุคลากรต้องไม่สร้างหรือใช้งานบัญชีสื่อสังคมออนไลน์ที่ทำการปลอมแปลงขึ้นเพื่อให้บุคคลภายนอกเชื่อหรือเข้าใจว่าเป็นบัญชีสื่อสังคมออนไลน์ของมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย อาทิ การใช้ชื่อ รูปสัญลักษณ์ อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อมหาวิทยาลัย หรือเพื่อนำไปแสวงหาผลประโยชน์ต่อตนเองหรือบุคคลภายนอก

ในการนี้ สำนักงานกฎหมาย ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์อย่างเหมาะสมในหมู่บุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก จึงได้จัดทำ infographic “แนวปฏิบัติการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)” เพื่อเป็นคู่มือและแนวทางปฏิบัติสำหรับบุคลากรทุกท่าน เอกสารดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับขอบเขตทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งมีบทบัญญัติที่ควบคุมการใช้สื่อสังคมออนไลน์โดยตรง

โดยมุ่งหวังให้บุคลากรทุกท่านเกิดความระมัดระวังในการเผยแพร่ข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นบนพื้นที่สาธารณะการปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวจะช่วยป้องกันการกระทำความผิดโดยไม่เจตนา รักษาภาพลักษณ์ขององค์กร และส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความรับผิดชอบต่อการใช้สื่อสังคมออนไลน์ จึงขอความร่วมมือหัวหน้าหน่วยงานทุกท่านกรุณาเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้บุคลากรในสังกัดได้รับทราบ และถือปฏิบัติโดยทั่วกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายจิราช บัวรอด)

รักษาการแทน ผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมาย

การสร้างหรือแชร์ข้อมูลอันเป็นเท็จ

มีความผิดทางกฎหมาย

ความผิด พรบ.คอมพิวเตอร์ ม.14

นำเข้าข้อมูลอันเป็นเท็จ ม.14(1)

เผยแพร่ ส่งต่อข้อมูลเท็จ ม.14(5)

**ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกิน 5 ปี
ปรับไม่เกิน 1 แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ**

ความผิดตามกฎหมายอาญา

ใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม ม.326

**จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 2 หมื่นบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ**

ร่วมแชร์ ร่วมด่า ใช้ภาษาหยาบคาย ม.328

จำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 2 แสนบาท

FAKE NEWS

สแกนเพื่ออ่าน
ข้อมูลเพิ่มเติม

